

Enskild motion

Motion till riksdagen 2017/18:1426

av **Christian Holm Barenfeld (M)**

En kraftfull modernisering av strandskyddet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkerställa en fortsatt reformering av strandskyddet där även de tre stora sjöarna omfattas av lättnaderna i strandskyddet, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkerställa en fortsatt reformering av strandskyddet där den gällande regeln om byggförbud närmare än 100 meter från strandkanten bör kunna frångås i väsentligt större utsträckning än vad som är möjligt enligt nuvarande lagstiftning och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Den reformering av lagstiftningen kring strandskyddet som skedde under Alliansregeringen har till del varit positiv och har skapat nya möjligheter, men tolkningen och tillämpningen av lagstiftningen innebär att hindren fortsatt är allt för stora. Vi behöver ta tillvara Sveriges rika kust- och naturområden – både ur naturskyddssynpunkt och för att kunna utveckla vår landsbygd. Reformeringen innebär att en bedömning möjliggörs utifrån de lokala förutsättningar som finns. Kommunerna har fått ökat inflytande i frågan, vilket är positivt i fråga om etablerandet av flexibla regelverk.

Dispens i frågan om strandskyddet kan komma att betyda mycket för landsbygden då outnyttjad strandnära mark finns tillgänglig men där de boende är få. Att kunna erbjuda strandtomt är ett sätt att locka människor att etablera sig på landsbygden, och det är därför olyckligt att det fortfarande finns begränsningar i strandskyddet med avseende på de tre stora sjöarna.

I flera kommuner i såväl Värmland som i stora delar av övriga Sverige finns det gott om outnyttjad strandmark. En av dessa kommuner är Grums kommun som har miltals med obebyggd och outnyttjad strand. Den värmländska kommunen har en dålig ekonomi och samhället domineras av industrier. Karlstad som ligger i närheten av Grums anses vara mer attraktiv och många väljer därför att flytta dit.

Liknande exempel finns även i stora delar av övriga landet. Trenden att röra sig från landsbygden in till städerna skulle kunna motverkas genom att tillåta natur- och strandnära boende. Turismen skulle få chans till utökning med hjälp av tillåtelse för verksamheter att bebygga marken nära stranden. Hotell- och spaanläggningar är exempel på näringar som skulle kunna hjälpa orter på fötter. Det genererar arbetstillfällen som i sin tur ger inkomst till kommunerna.

Att ge tillåtelse att på fler ställen bebygga mark nära stranden kan också stärka besöksnäringen. I många av kommunerna runt våra stora sjöar vore ytterligare arbetstillfällen, besökare och inkomster dessutom ett sätt att vända den negativa befolkningstillväxten. Vi behöver en politik för hela Sverige, en politik som ger möjlighet att utveckla såväl landsbygd som stad.

Den nya lagstiftningen har dessvärre allt för ofta tolkats på sätt som snarare inneburit åtstramningar än den ökade flexibilitet och liberalisering av strandskyddsreglerna som varit riksdagens och den tidigare regeringens tydliga syfte. Ambitionen har också, då förutsättningarna ser olika ut i landets olika delar, varit sådan att samtidigt som mer restriktiva regler ska kunna gälla i områden där trycket är högre ska det i högre grad öppnas upp för mer strandnära byggande i våra landsbygds-län.

Tyvär har länsstyrelsernas bedömningar i alltför många fall tvärtom inneburit kraftfulla inskränkningar i möjligheterna till ökat strandnära byggande också i dessa län. Länsstyrelsernas möjligheter att inskränka denna typ av byggande bör därför begränsas och lagstiftningen skrivas så tydlig att misstolkningar så långt det är möjligt omöjliggörs.

Christian Holm Barenfeld (M)